

Р Е Ш Е Н И Е

№ 284

гр. Перник, 17 март, 2014 година

В ИМЕТО НА НАРОДА

Административен съд - Перник, касационен състав, в открито съдебно заседание на пети март през две хиляди и четиринадесета година в състав:

Председател: Стефан Станчев

Членове: Емилия Иванова

Слава Георгиева

при секретаря В.Х. и с участието на представител на Окръжна прокуратура – Перник - прокурор Антова, като разгледа докладваното от съдия Станчев КНАХД № 69 по описа на съда за 2014 г., за да се произнесе, взе предвид следното:

Директор на ДИТ „СО“, чрез процесуален представител е подал касационна жалба срещу решението на РС Перник, постановено по нах дело № 1269/13 г., с което е отменено НП № 23-2307029/13 г., с което на „*****“ ЕООД е била наложена имуществена санкция от 3000 лева, на основание чл. 416, ал. 5 във вр. чл. 414, ал. 1 от КТ за извършено нарушение по чл. 308 от КТ във вр. чл. 1 от Наредба № 11 от 1987 г. за стаите за лична хигиена на жените и за почивка на бременните жени. В касационната жалба са развити оплаквания, че решението на РС е неправилно и следва да се отмени. Според касатора, изводите за процесуално нарушение, допуснато от АНО при съставяне на АУАН не кореспондира с доказателствата по делото. Иска се отмяна на решението на РС и постановяване на друго, с което да се потвърди НП.

Ответникът по касационната жалба, поддържа становище, че решението на РС е правилно и следва да се остави в сила.

Представител на окръжна прокуратура предлага да се остави в сила обжалваното съдебно решение.

Касационен състав на Административен съд Перник, като съобрази доводите на страните и доказателствата по делото прие следното.

Касационната жалба е процесуално допустима и основателна.

Решението на РС е неправилно, проявен е формален подход при постановяването му, без да се направи съвкупна преценка на всички доказателства по делото. На първо място – самият въззивник никъде в жалбата си до РС не споменава наличие на допуснато процесуално нарушение от страна на АНО, независимо от фазите на административно наказателното производство. Това становище не е ангажиращо, но отнесено към другите доказателства е косвено потвърждение на меродавен правен факт, че представляващия административно наказваното лице е разбирал смисъла на нарушението, за което е съставен АУАН. На следващо място – в самия АУАН, при изпълнение на задълженията за попълване на реквизити за предявяването му и връчването му на нарушителя е положен подпис, има отбелязване „разбирам акт“. Грамотността на изписването не е изискване на закона, но е основание да се приеме, че нарушителя е разбирал значението и констатираните факти. След като е дал да се разбере, че АУАН е ясен, въззивника се възползвал от процесуалната си възможност по чл. 44, ал. 1 от ЗАНН и е подал възражение (виж приложеното уведомително писмо от 18 май) срещу АУАН, а това обстоятелство, на трето място се отчита, че намесването на преводач, като субект в административно наказателното производство не е

било необходимо, тъй като има достатъчно и убедителни доказателства, че АУАН е бил с ясно съдържание за нарушителя. Формализирането на процеса, така както го възприема въззивния съд би имало приложение, ако действително по отношение нарушителя се констатира нарушаване правото му на защита или други императивно заложили негови права. Неправилно приетото отменително основание от страна на РС е основание за отмяна на постановения съдебен акт.

В хода на производството пред административния орган е установено, че в проверявания обект, стопанисван от нарушителя, са работили 20 жени. За да бъде осъществен съставът на чл. 308 от КТ, съгласно който "Работодател, при когото работят 20 и повече жени, е длъжен да обзаведе стаи за лична хигиена на жените и стаи за почивка на бременните и ... по ред, установен от министъра на здравеопазването", е достатъчно в обекта да бъде установено наличието на персонал, съставен от жени, който да превишава 19 лица - 20 и повече. Това обстоятелство е установено по безспорен и категоричен начин в хода на производството. Безспорно е било установено, че няма така обзаведена стая.

Безспорно е, че разпоредбата на чл. 308 от КТ е в раздел „втори“ на гл. Петнадесета от КТ и нарушението на тази разпоредба се наказва по реда на чл. 414, ал. 1 от КТ.

Касационен състав намира, че са основателни възраженията на ответника по касационната жалба за приложимост на чл. 415в от КТ. Чл. 308 от КТ не попада в изключенията на тази разпоредба, а как АНО е определил размер на санкцията от 3000 лева не е ясно – липсват мотиви в тази насока. Като се има предвид, че на 10 април са дадени предписания за отстраняване на констатирани нарушения, сред които и това, предмет на оспорване и в срока определен от контролните органи има данни (в този смисъл – уведомителното писмо от ответника до АНО), че нарушението е отстранено, няма данни в този период да са настъпвали вредни последици, касационен състав след като отмени решението на РС, като неправилно, следва да постанови друго, с което да се измени наказателното постановление с приложението на чл. 415в от КТ. Като се има предвид, че ответника по касация не е бил санкциониран друг път за нарушение на трудовото законодателство, както и че е проявил активни действия по премахване последиците от установените нарушения, имуществената санкция, която ще понесе търговското дружество е в минимален размер – 100 лева.

По тези съображения, касационен състав на Административен съд Перник

Р Е Ш И

ОТМЕНЯ изцяло решението на РС Перник, постановено по нах дело № 1269/13 г. и **ПОСТАНОВИ**

ИЗМЕНЯ наказателно постановление № 23-2307029 от 7 юни 2013 г., издадено от директора на ДИТ „СО“, с което на „*****“ ЕООД, гр. София, ул. „*****“ № 14, ЕИК ***** като за същото нарушение по чл. 308 от КТ във вр. чл. 1 от НАРЕДБА № 11 от 2.03.1987 г. за стаите за лична хигиена на жените и за почивка на бременните жени **ОПРЕДЕЛЯ** на основание чл. 415в ал. 1 от КТ имуществена санкция в размер на 100 /сто/ лева.

Решението е окончателно.

Председател: /п/

Членове: 1. /п/

2. /п/